

Elhunyt dr. Horváth Béla nyugdíjas egyetemi oktató, volt kollégiumi igazgató. 83 éves korában váratlanul a tenispályán sportolás közben érte a halál. Tele volt még tervekkel, éppen sítáborba készült rokonaival, barátaival.

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Természettudományi Kara nevében búcsúzom tőle. Moson Péter vagyok, a kar korábbi dékánja.

Horváth Béla egyetemi tanulmányait a Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen folytatta, ahol matematika ábrázoló geometria szakon végzett.

1966-ban nyert felvételt a Budapesti Műszaki Egyetemre. 1979-ben szerezte meg műszaki doktorátusát.

A Gépész-mérnökkari Matematika Tanszékén, majd a Természettudományi Kar Differenciálegyenletek Tanszékén tanított matematikát elsősorban gépészmérnök hallgatóknak. Ez az utóbbi évtizedekben 3 szemeszteren át 16 kreditpont értékben az egy és többváltozós analízis, lineáris algebra, Taylor, Fourier sorok, differenciálegyenletek és vektoranalízis témák oktatását jelentette.

Béla legendásan jóhírű tanár volt. Félévszázad alatt gépészmérnök hallgatók generációit tanította, nevelte. Munkássága fő része még az internet előtti korra esett, de azért így is találni a neten információt róla. Egy értékelés szempontjai szerint az 5-ös skálán mindenből 4 feletti értékeket kapott, a legjobb 4,71 a segítőkészsége volt. Ugyanitt egy szóbeli vélemény: „Zh előtt életmentő”. Ő megfelelt a jelenkor elvárásainak, azaz az órartartáson túl esténként, hétvégeken is konzultált, elérhető volt.

Munkásságát karunk, a BME TTK 2007-ben a „Kar Kiváló oktatója” kitüntető címmel ismerte el.

Hetvenéves korában több évtizedes kitűnő oktató-nevelő munkájáért a Pro Juventute Universitatis (Az Egyetemi ifjúságért) kitüntetésben részesült.

Oktatói munkáját egészen 2020-ig, a COVID kezdetéig folytatta.

Amikor elérkezett hozzám a TTK Matematika Intézet levelezőlistáján Horváth Béla halálhíre először közel 50 éves ismeretségünk egy-egy részlete ugrott be. Mint régi ismerős, barát ezekből szeretnék megosztani néhányat, felvillantva Béla sokoldalúságát, emberi mivoltát.

A hetvenes években én kezdő oktatóként nagy óraszámú egyetemi előkészítő tanfolyamokon tanítottam együtt vele matematikát. Itt derült ki közös gyökerünk, Béla Ungváron született, nekem ott élt nagyapám, akit akkortájt gyakran meglátogattam. Ő – nagyapám azok közé tartozott, aki nem hagyta el városát, mégis 5 különböző állam polgára volt élete során.

Bélának más lett a sorsa, de sose feledte származását, már kollégiumi vezetőként kirándulásokat vezetett Kárpátaljára, ungvári szállással, Vereckei hágó látogatással.

A 80-as években éppen ebben az újév körüli időszakban az ünnepi program részeként mi (Béla és én) szerveztük a tombolát. Ezen részt vett többek között a BME akkori rektora is, akivel Béla természetesen kedves, készséges volt.

Béla emberségét mutatja, hogy a rendszerváltás zűrzavarában, amikor egy idős kollégánk elveszítette állását, nehéz helyzetbe került, ő hívott, menjünk, látogassuk meg őt. A kolléga ezután hamarosan meghalt.

A 90-es évek közepén, a gépészkar dékánhelyetteseként gyakran jártam az esti órákban is karunk Kármán Tódor kollégiumába, ahol akkor már Béla igazgatóhelyettes, majd igazgató volt. Magam is megtapasztaltam a hallgatók szeretetét, évtizedeken át volt a hallgatókat segítő Kármán Kollégiumért Alapítvány kuratóriumának elnöke (amúgy erről is lehet olvasni az interneten, ott látható Béla fényképe is).

Ekkor és a későbbiekben a 2000-es években is sokat segített a kollégiumban levő M tantermek használatában, illetve a BME nemzetközi együttműködése terén, pl. a rövid részképzésekre érkező külföldi hallgatók elszállásolása témákban.

Kitűnő szervező volt, jó értelemben 'vagány' vezető, kezdeményező, aki tudta kezelni a problematikus helyzeteket is.

Utóljára legjobb emlékeim szerint az újbudai Karinthy színházban találkoztunk feleségével Verával és vele együtt a Margarida asszony előadásán. Teljesen más jellegű szereplő, de utólag mégis szimbolikusnak tűnik, hogy egy tanársorsról szólt.

A halálhír hallatán az egyes töredékekből összeáll a kép. Horváth Béla olyan ember - barát volt, akivel nem tartottunk rendszeres kapcsolatot, de mindig kölcsönösen örültünk a találkozásnak, tudtuk, hogy egymásra számíthatunk, ha ez szükséges.

Úgy hiszem, nem vagyok egyedül, a BME Természettudományi Kar munkatársai és még sokan mások hasonló kapcsolatban voltak vele és vallják, hogy Béla jó ember volt, szomorúság tölt el bennünket halálával, hiányozni fog.

Fényképek.

1. Dr. Horváth Béla a beszédben említett tombolák egyikén.

2. Dr. Horváth Béla 2018-ban (Dr. Hujter Mihály fényképe)

3. A BME TTK koszorúja Dr. Horváth Béla temetésén.

